

AVATUD KIRI

Nr. 1(7)

3. aastakäik

1991

SALAPÄRANE ENNUSTUS- RAAMAT

Ilmutuseraamat on Piibli 66-st kirjast viimane. Väidetakse, et see raamat on raskesti mõistetav, et seda ei peaks uurima. Mõned Isegi arvavad, et see on kirjutatud orientalistliku mütoloogia alusel. Ometi käskis Jeesus seda lugeda ja nimetas lugejaid õndsaks.

See raamat ei ole meie ees mõistatamatuse pitseriga suletud. Ta on küll šifreeritud ja esitatud haaravas sümbolite keeles. Ka šifri võti on olemas. Seda teadis juba M. Luther kui ta ütles: «Kirja seletatakse Kirjaga.»

Ilmutuseraamatu 405-st salmist on 278 salmi võetud Piibli teistest tekstidest. Oks kirjakoht seletab teist. Kuna Ilmutuseraamatu sündmused hõlmavad perioodi Kristuse sünnist kuni Tema taastulemiseni ja Maa uueksloomiseni, siis peaks teadma ka neile sündmustele vastavat ajaloolist tausta.

«Kilde Ilmutuseraamatust» esitab meile vaid üksikuid fragmente sellest suurest prohvefikuulutusest.

TOIMETUS

Mõtteid Ilmutuse raamatust

Kohtumine Kosmose Valitsejaga

Johannes, Jeesuse jünger, oli kurb. Ta oli saadetud asumisele ja ta ei teadnud, mis saab Jeesuse kogudusest. Paljud koguduse liikmed olid tapetud või roomlaste poolt pagendatud.

Sellel hingamispäeval istus Johannes üksinduses. Mõtisklusist äratas teda üles mingi kummal'ne hääl ja ta pöördus vaatama. See, keda ta nägi, näis falle tulnukana väljaspoolt meie Maad. Ta helendas nagu tuleleegis, nagu hiilgas päikese sarnaselt, juuksed aga olid valged kui lumi. Ometi oli selles võõras palju armsust ja tuttavlikkust. Johannes tundis ta ära. See oli Jeesus. Kohkunult langes Johannes tema jalga-de ette.

Jeesus pani armastavalt oma käe tema peale ja ütles:

«Ära karda, mina olen esimene ja viimne ja Elav. Minu käes on surma võtmed.»

Veel ütles Jeesus Johannesele: «Sa näed siin seitset küünlajalga, need on kogudused. Igale kogudusele on mul midagi öelda. Aga sina kirjuta üles kõik, mida ma sulle räägin.»

TIINA VOODMA

Suur Lohe

«Ja suur lohe, see vana madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks, kes eksitab kogu maailma, visati maa peale, ja tema inglid visati välja ühes temaga.» (Ilm.12,9).

Siit järeldub, et Saatan pärineb taevast. Tema kunagine nimi ongi Lutsifer — Valgusekandja. Looduna jõuliseks ja targaks, seisib ta Jumalale väga lähedal. Temale usaldatud kõrge koht tekitas temas iha veel suurema võimu järele ja ta ei võitnud seda eneses. Taoline meelsus ohustas aga terve universumi elanike heaolu. Teatud osa inglaid said mässuvaimust nakatatud.

Meie planeet Maa elanikud kisti varsti pärast loomist sellesse võitlusesse. Oma esivanemaid me süüdistada ei tohiks, me ise valime ka iga päev hea ja kurja vahel, ja mitte alati ei vali me õigesti. Lohe vägi ja oskus petta on uskumatu.

Saatana tegevuse põhieesmärk on viia inimesed kaugemale päästest, mida Jumal pakub, Kristuse ristist. Kurjus ja vihkamine, sõda, ahastus ning häving on nähtavam pool Saatana tegevusest. Hoopis salakavalamad on kristluse katte all levitatavad Jumala Sõna vastased õpetused ja ideoloogiad.

RAIMU KURIS

Naine päikeses

«Kui lõpuks meeletust rebivast valust üle kostus mu pisi-pojukese nutuhääl, küsis vaevatud ämmaemand minult: «Kumb meist nüüd selle lapse ilmale tõi, kas mina või teie?»»

«...naine, riidetud päikesega ja kuu tema jalge all, ja temal peas pärg kaheteistkümnest tähest. Ta oli käima peal ja kisendas lapsevaevas ja tal oli suur valu sünnitades.» (Ilm.12,1,2).

Last ootava naisega võrreldakse Ilmutuseraamatus kogudust, kes ootas Kristuse sündimist.

«Ja lohe seisib naise ees, kes oli sünnitamas, et niipea kui ta on sünnitanud, neelata laps.» (s.4).

Lohe «see vana madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks» (s.9) püüdis nurjata Kristuse lunastustööd.

«...teid ei ole kaduvaga, hõbeda või kullaga lunastatud teie tühistest esivanemalt päritud eluviisidest, vaid Kristuse kui veatu ja laitmatu talle kalli verega.» (1.Pe.1,18.19).

«Mina ei mõistnud oma poega juhatada Kristuse juurde ja Saatan neelab tema.»

Kogudus on see Ema, kes hoiab oma lapsi minemast maailma hukatuslikele radadele.

LINDA RAHULA

Metsaline. Kes ta on?

Vene kirjanik F. Dostojevski kirjutas aastail 1879/80 romaani «Vennad Karamazovid». Selles ta annab visiooni juhtumist ühe keskaegse linna väljakul.

Pärast ketserite elusalt põletamist näeb rahvas veel suitseva tuhaaseme juures seisvat Jeesust. Ootamatusest hämmeldunud inimesed kumarduvad tema ette aukartuses. Saabub raugastunud suurinkviisitor. Ta võtab Jeesuse kaasa ja juhib ta pimedasse kongi. Seal hakkab inkviisitor Jeesust veenma, et see inimesi päästma tulles on talitanud valesti. Inimesed ei ole nii tugevad, et suudaksid täita kõiki armastuse ja käsu nõudeid. On ainult kolm jõudu, mis saavad neid valitseda: imed, müstika ja võim. Need jõud on Jumala poolt antud paavstile. Tema võimuses on hukata vastupanijad, keda Jumal niikuinii tulevikus hukkama peaks. Inkviisitor laseb Jeesuse kongist välja ja ütleb, et Ta kunagi neid enam tülitama ei tuleks.

Selline oli tööpoolest keskaegse kiriku ideoloogia. Miljonid hukkusid piinakambrites ja tuleriitadel ainult sellepärast, et nad Piiblit suuremaks autoriteediks pidasid kui teoloogide ettekirjutusi järgides.

«Ja kogu ilmamaa imetles jälgides metsalist... Ja temale anti võimust pidada sõda pühadega ja neid ära võita» (Ilm.13,3,7).

Valusat mõõdanikku enam olematuks teha ei saa. Kuid sallimatusest teisitimõtlejate suhtes peab vabanema.

VOLDEMAR VIIRSALU

KAS HARMAGEDOON?

«Ja need kogusid nad kokku ühte paika, mida heebrea keeles kutsutakse Harmagedooniks... Ja kuues ingel valas välja oma kausi suure Eufraati jõe peale, ja selle vesi kuivas ära, et tee oleks valmis kuningaile, kes tulevad päevatõusu poolt.» (Ilm. 16,16.12).

Sõda Pärsia lahe piirkonnas on inimeste pilgud erutusega pööranud Ilmutuseraamatu poole. Piiblit, Raamatute Raamatut, on midagi öelda tänapäeva kohta.

Suurim ja tähtsaim sündmus inimkonna ajaloos on Kristuse teine tulek. Vägivald ja kurjus on väljumas kontrolli alt.

«Maa on rüvetunud oma elanike all, sest need on üle astunud käsuõpetusest, muutnud seadusi, murdnud igavese lepingut. Seepärast neelab needus maa ja selle elanikud jäävad süüdlasteks;» (Jes.24,5.6).

Enne Kosmose Valitseja saabumist toimuvad eelpool nimetatud sündmused.

Harmagedoon on paikkond, mis asub praeguses Palestiinas. Palestiina aga on tänapäeval maailma suurriikide huvide ja usundite ristumiskohaks. Seoses sellega on rahvaste emotsioonid üles köetud äärmuseni.

Eufraati jõgi sümboliseerib oma jõgikonnas asuvaid riike, Iraak jt. Aga ka «kuningad päevatõusu poolt» on huvitatud selles piirkonnas toimuvatest sündmustest.

«...ma nägin nelja inglit seisvat... ning kinni pidavat nelja maatuult». Neile öeldi: «Ärge tehke kahju maale ega merele... enne kui me oleme pannud pitseri oma Jumala sulaste ot-saesisele!» (Ilm.7,1.3).

Kohus maailma üle

«Ja ma nägin aujärgi ja neid, kes nendel istusid, ja kohus anti nende kätte;» (Ilm. 20,4).

Mis kohus see on ja kelle üle?

«Või kas teie ei tea, et pühad mõistavad kohut maailma üle?... Eks teie tea, et kord me mõistame kohut inglitegi üle...» (1.Kor.6, 2.3).

See on kohus Jumala armastuse põlgajate üle, see on kohus ustavustute üle, see on kohus langenud inglite üle, see on kohus Saatana üle.

Enne Kristuse teist tulekut on juba otsustatud, kelle nimed jäävad Eluruumatusse. Kohtus pärast ülestõusmist vaadatakse läbi juba päästetute osavõtul iga inimese ja inglite eluaruanne. See on vajalik selleks, et oleks selge, miks Jumal kõiki taevarõmudesse ei võtnud.

Selles kohtus veendub igaüks, et Jumal on armastus ja jääb selleks

isegi oma vaenlaste kohtlemisel. Keegi ei kannata süütult, igaüks saab «vastavalt sellele, mis ta ihus olles tegi...» (2.Kor.5,10). Kes on valinud elu, saab elu; kes on valinud surma, saab surma. Surma aga on valinud kõik, kes on valinud patu.

Jeesus Kristus on selleks andnud oma elu meie eest, et võiksime Tema armu läbi elada patuta elu siin maa peal ja kord igavesti taevases ühikonnas.

VELLO KAASEN

UUS MAAILM

Koolilajast on mul meelde jäänud ühe õpetaja sõnad, et tema valiks taeva asemel põrgu, kuna seal olevat huvitavam. Küllap ta polnud seda maa-pealsetki põrgut näinud.

Mida meil on aga taevast teada? Igavik taevas algab rõõmupeoga, sest «Kõigeväeline Jumal on võtnud kuningliku valitsuse oma kätte» (Ilm. 19,6). Alatiseks on võidetud kurjus.

«Ja tema pühib ära kõik pisarad nende silmist, ja surma ei ole enam ega leinamist, ega kisendamist ega vaeva ei ole enam, sest endised asjad on möödunud.» (Ilm.21,4).

Jumal loob maa uueks. «Nad ehitavad kodasid ja elavad neis, istutavad viinamägesid ja söövad nende vilja» (Jes.65,21).

Alles siis hakkavad meile avanema universumi imelised mõõtmatud saladused. Alles siis hakkame mõistma Jeesuse ennastohverdava armastuse suurust. Meie tegevust ei piira enam aeg, kaugused, riikide piirid ega võimaluste puudumine.

Ent see pole veel kõik. «Mida silm ei ole näinud ja kõrv ei ole kuulnud ja mis inimese südamesse ei ole tõusnud, mis Jumal on valmistanud neile, kes teda armastavad» (1.Kor.2,9).

ALLA NÕMMIK

Laste suust

Mina: «Miks sa ei kuula sõna! Tead, et emme on nii närviline!»
3,5 a. Mirje: «Miks sa, emme, oled siis närviline? Minu issiga ei tohi ka närviline olla. Minuga ei tohi ka närviline olla. Aga palu Taeva-isa, et sa närviline ei oleks. Kas palud?»

*
Ema jutustab nelja-aastasele Aldarile misjonikoolidest. Küsib siis: «Kas sina tahad minna misjonikooli või tavalisse?»
Aldar: «Kas tavalises koolis räägitakse Jumalast?»
Ema: «Ei.»

Aldar: «Siis ma pean minema tavalisse kooli. Ma pean minema neile Jumalast rääkima. Aga kui ma haigeks jään, siis peab minema Hellevi neile rääkima.»

OLED SA JUBA LUGENUD?

«Caesar, miks sa ei avanud sulle antud kirja?...»

Julius Caesar, Rooma riigimees, tapeti vandeseltslaste poolt senati istungil 44. aastal e.m.a. Tema taskust leiti avamata kiri. Selle oli talle keegi sõber teel pikku pistnud, et teda hoiatada kavatsitava vandenõu eest. Ta ei avanud seda kirja. Tal ei olnud aega, sest ta ruttas senati istungile. Vast oleks kõik teistigi kujunenud, kui ta selle kirja oleks avanud...

Jumal on kinkinud meile oma Kirja, Piibli. Kas Sinu ema või isa on selle Kirja avanud, et Sulle lugeda, kuidas Sa pääseksid Igavesest Hukkimisest?

MIS TÄHENDAB...?

Küsimused

1. Maran-atha (1.Ko.16,22)
2. INRI (Jh.19,19)
3. Hoosianna (Mt.21,15)
4. Halleluujä (L.111,1)
5. Sela (L.3,3)
6. Preester (L.24,10)
7. Aamen (Mt. 6,13)

Vastused

1. Issand on tulnud (aramea k.)
2. Kristuse risti peakiri Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum (Jeesus Naatsaretlane, juutide kuningas)
3. Aita, ma palun! (aramea k.)
4. Kiitke Jehoovat! (heebrea k.)
5. Paus või vahemäng
6. Tuletatud kreeka keelsest sõnast presbüteros (vanem)
7. Tõestil Kinnitus kuuldule.

Maailma usundid

2

R. VIIRSALU

Muistses Indias oli palvuste eesmärgiks sundida jumalust tegutsema nii nagu see on omane kõigile paganlikele ja poolpaganlikele usunditele. Teenistuste korraldamisega tegelesid brahmiinid — «palujad». Mida keerukamaks muutusid palvetseremooniad ja rituaalsed eeskirjad, seda tugevamaks kasvas brahmiinide võim. Jumalale kuuluvat austust võtsid brahmiinid vastu meeleldi. Kuid Jumala asemele tõusnud inimene on oma kaasinimeste vastu halastamatu ning julm.

Brahmiinid selgitasid rahvale, et universumi hingel — Brahmal — puudub isiksus, iseteadvus. Brahma on vaid olevuse aimus. Ta pole isegi mitte maailma looja, vaid lihtsalt on end maailmale avanud. Siis olevatki tema suust väljunud brahmiinid. Brahma käsivartest tulid sõjamehed ja kuningad, puusadest põllumehed. Olejäänud alam rahvakihit, kes olid määratud teisi teenima, väljusid Brahma jaigadest. Seega on juba algusest peale igal seisusel oma «kast» ja ta peab sellega rahul olema.

Tasemel brahmiin oskas osavalt abielusid sobitada, õnne või ka õnnetusi valmistada, mõistis tulevikku ennustada ning tuld süljata. Jumal on kõrge, on nähtamatu. Brahmiini aga võis silmnähtavalt anniga soovitava suunas mõjutada. Brahmiinid olid õukonnas hinnatud nõuandjad; kui vaja, silis ka õuenarrid. Tõbedegi vastu leidis brahmiinil rohtu. Brahmiin oli Indias terve looduse isand ja pea.

BRAHMANISM õpetab, et mida kaugeemale maailm Brahmast lahkub, seda halvemaks ta muutub ja seda enam ta kannatab. Hing tahab Brahma juurde tagasi pöörduda, aga liha takistab. Hing otsib ja rändab, tõmbejõud kisub teda tagasi, aga tõukejõud lükkab teda eemale. See õpetussüsteem sai aluseks, mille peale V sajandil e.m.a. algas **BUDISMI** ehitamine.

Buddha (sanskrit. «ärganu»), Nepaali vürsti poeg Siddhattha, oli lahkunud kodust, kuna keegi askeet suutis hellitatud noormeest veenda, et elu ülim mõte peitub kannatustes. Pärast kuut viletsat rännakuaastat sirutas Siddhattha keele kurgupärani suust välja hüvasti-

jätuks oma askeetidest sõpradele ja tegi teatavaks, et on avastanud elu eesmärgi ja nüüd on tema buda. Jumalikkuse saavutab inimene ise oma jõuga. Reaalsuse olemuse selgitamisele budist ei lasku. Kannatusi tuleb võtta kui elu paratamatust. Aga kui vabaneda soovides, siis vabanetakse ka kannatustest, kuna kannatuste põhjustajaks ongi just täitumata soovid. Kannatusi võib kergendada, kui viia keha kooskõlasse ümbritseva loodusega. Kõrgeima täiuslikkuse saavutanud inimene on buda, on jumal. Ka budismi looja Buddha ise tunnistas hiljem tema austajate poolt jumalaks.

Budism lõpetab inimese elukäigu pärast hinge pikki eksirännakuid nirvaanas, s.o. kustumises.

Algne budism on ateistlik-eetiline õpetus.

Olgu öeldud, et piibelliku usu kohaselt ei saavuta ükski inimene kunagi oma jõuga absoluutset täiuslikkust. Selleks on ta patu läbi liigselt nõrgestatud. Usk Päästjasse toob pääste ja annab jõu patust hoidumiseks.

Puhtakujuline budism tõrjuti Indlast välja. Hindu rahva aimus oli tugevam, et inimene ei ole iseenese looja. Valitsevaks usundiks sai Indias **HINDUISM**. Selles usundis puudub kindel dogmaatika, ta on sulatanud enesesse paljusid erinevaid õpetusi, kombestikku ja kultusi. Aluslikuks on hinge rändamine ja tema taaskehastumine pärast surma. Just sellel põhjusel austatakse peale rohkearvuliste jumalate ka loodusesemeid, loomi ja taimi.

Idamaade paganlus on ristiusulisele läänemaailmale alati ahvatlevana tundunud. Ikka on ta enesele teed teinud uute müstilistena tunduvate nimetuste taha peidetud sakraalse seksi, keha potentsiaali tõstvate võtete ja loodusravi abil.

Kokkuvõtteks: brahmanism on tegelikult inimeste jumaldamine, budism enese jumaldamine ja hinduism looduse jumaldamine.

Aga Looja on mõeldamatult kõrgem kui loodu ja oma loodut Looja armastab.

(Järgneb)

Info

Neile, kes soovivad üksikasjalisemat teavet Ilmutuseraamatust, toimuvad loengud Kuressaare puukirikus igal pühapäeval kell 16.00. Samas müügil ka valmulik kirjandus.

Laste pühapäevakool igal laupäeval kell 10.00 elamutevalitsuse saalis.

100 aastane

Uue aasta üheksas päev tõi Saaremaa Sõmera Internaatkodule palju eluvust, sest selle elanik **LIISA KOPPEL** sai sel päeval täpselt 100-aastaseks. Sündmuse erakordsust rõhutasid ka Eesti Raadio inimesed ning ajakirjanik, kes koos mitme organisatsiooni esindajate ja juubilarile lähedaste inimestega tulid pikaaegselt tervitama.

Internaatkodu rahvas altas igati kaasa selle päeva pidulikkuse jäädvustamisele piduliku katmise ja kaunistamisega.

Rohked lilled tegid juubilarile rõõmu, hea- ja tänumeelt.

Kas mitte selles omaduses koos siira usuga Jumala armastavas ja juhtimise viitsutusrohkeil aastail ei peitugi tema pikaaegsuse saladus!

Südamlike Jumala õnnistuse soovidega juubilarile edaspidiseks.

Usukaasvõitlejad Kuressaare Adventistide Kogudusest

SP Adventistide Kuressaare Koguduse väljaanne

Toimetaja **VOLDEMAR VIIRSALU**

Toimetus: 203300 Kuressaare, Piiri 37. Trükipoognaid 0,5. Trükiarv 3000. Tellimise nr. 121. «Saarte Trükikoda» Kuressaare, Komandandi 1. Hind 20 kop.